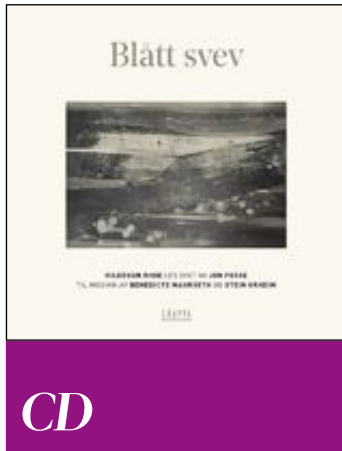

KULTUR

Mindfulness i ord og svevende toner

OMTALE
ved Mette Bleken

Hildegunn Riise, Benedicte Maurseth, Stein Urheim:
Blått svev
GRAPPA

JON FOSSE runder 60 år akkurat på denne tida, og det er mange, både enkeltpersoner og institusjoner, som ønsker å hylle dikteren og dramatikerens fra Strandebarm.

Både nasjonalt og internasjonalt er det nærmest Fossefeber på store og små scener og arenaer. Blant de mange som er med i hylle-koret er skuespiller Hildegunn Riise og musikerne Benedicte Maurseth og Stein Urheim, som alle har et forhold til Fosse og hans verk og har jobbet med ham og hans tekster tidligere.

I HYLLINGSVERKET Blått svev har Hildegunn Riise valgt tekster fra ulike Fosse-utgivelser, mens Benedicte Maurseth og Stein Urheim har tolket tekstene musikalsk og komponert

Fosse-univers, hver for seg og sammen.

Toner smyger seg inn i og omslutter tekstene. Maurseth med sin umiskjennelige stil på hardingfele, Urheim med elgitar, elektronikk og langeleik.

Med Førespel setter de tonen; stemningsfullt, vakkert, lett samtidig som det er dybde.

Det handler om vann, regn og fjorden. Om kjærleik og død. Om ensomhet og trøst. Om livet. Det er Fosse, dette.

Tekstene løftes frem, Fosses univers. Det er musikalsk. Vakkert fremført av Riise. Forsiktig utdypet av Maurseth og Urheim sine inspirerte toner.

Det må være lov å trekke frem komposisjonen Førespel, Johannesgangaren og Lysande mørker. Sistnevnte etterfølger diktet Det mørknar.

Med CD-en følger et hefte med de utvalgte tekstene, og Sissel Efstestad står for foto og billedkunst. De gir ennå en dimensjon til Fosses verden.

BLÅTT SVEV er på samme tid både mindfulness og et varsko om å våkne opp. Det nytter ikke å multitaske når du skal høre den. Du må HØRE. Sitte stille og ta inn. Gjør du det, åpner det seg et dobbelt univers, det Fosse maner frem og det vi ikke må glemme å ta vare på.

Med tonene og de to siste tekstene i utvalget, «Strandebarm, Hardanger» og «under den lysande himmelens auge», tar Fosse, Riise, Maurseth og Urheim oss med i et blått svev over hav og himmel. Og minner oss på ansvaret vi har for kloden og menneskeheten.

I BLÅTT SVEV: Stein Urheim, Hildegunn Riise og Benedicte Maurseth.

FOTO: THOR BRØDRESKIFT

TIPS OSS!
53 65 06 00

redaksjon@
hardanger-
folkeblad.no

SMS/MMS:
TIPSHAF til 2470

Hjemlandet sett med tolv pluss to par øyne

Bok

OMTALE
ved Mette Bleken

HKH Kronprinsesse Mette-Marit & Geir Gulliksen (red.):
Hjemlandet og andre fortellinger
Aschehoug

TOLV FORFATTERE har tatt

utfordringen og gitt sin versjon av det norske/å være norsk.

En av dem, Marit Eikemo, har skrevet «Kjærleik også på desse vegane». Mor og datter på vei tilbake til morens barndoms landskap i Hardanger. Mange vil kjenne seg igjen i stemningen i bilen, hvor vanskelig det kan være å samtale, formidle, prøve å nå inn og frem. Eikemo tar oss rett inn i det (nasjonalromantiske) norske landskapet - det indre og det ytre. Her er mye mellom linjer og ord langs «desse vegane». (Teksten er en av novellene boken Hardanger som Eikemo lanserer under årets Litteratursymposium).

KRONPRINSESEN BLE invitert til å være redaktør i forbindelse med at Norge er gjesteland på bokmessen i Frankfurt i år. Hun fikk forfatter Geir Gull-

iksen med på laget for å gi ut boken Hjemlandet, der norske forfattere skriver nye tekster om «det norske».

Forordet er en samtale mellom de to redaktørene. Det er mye å hente om det norske der. Tolv ulike noveller og essays, tolv innfallsvinkler til noe typisk norsk. Noe er overraskende, noe er åpenbart, noe er tankevekkende, noe er til å smile av, noe til å gremmes over.

Demian Vitanza forsøker leve seg inn i kronprins Haakons tanker og følelser i «Venteværelset». Handlingen er lagt til Fugleværelset på Slottet år 2032 der kronprinsen er ved sin far, Kongens kiste, i sterk tvil om han skal ta over som monark eller bryte arverekken.

Ole Robert Sunde har i essayet «Snublesteinene i Oslo», løftet det faktiske kunstprosjektet

snublesteiner, til minne om jødene som ble drept i nazistenes utryddelsesleire. De er en sterk påminnelse. Sunde gir sitt bidrag til at vi ikke skal snuble på nytt. Steinene må skinne.

Vigdis Hjort konsentrerer seg blant annet om flass og neglebiting i historien «Kroppsspråk».

Siri Hustvedt ser Norge både innenfra og utenfra i «Det ene og det andre Norge». Hun tar utgangspunkt i sin egen families historie på begge sider av Atlanteren.

Karl Ove Knausgård skriver om sitt Norge i «Hjemlandet» og om Knut Hamsun.

Dag Solstad har engasjert seg i språket. I sitt essay «Kan man ødelegge et nasjonalt språk? Er det nødvendig?» reflekterer han over hva det er å være nordmann, men mest om hva språk og språklig identitet har å

si for en kollektiv hukommelse. Tomas Espedal, Wenche Mühleisen, Helga Flatland, Agnes Ravatn og Maria Navarro Skaranger er de andre utvalgte.

HJEMLANDET ER en kilde og et utgangspunkt for å se seg tilbake, gå inn i sin tid og til å tenke fremover. Les antologien - og reflekter! Det er solid levert fra forfattere og redaktører.

Forlaget reklamerer med at «tekstene gir et interessant innblikk i noen av samtidslitteraturens sterke stemmer, samtidig som de sammen tegner et spennende litterært tidsbilde».

Det nydelige bokomslaget med portettdetalj av den urnorske moskusen, signert Sverre Malling, og gode portrett av forfatterne, fotografert av Tine Poppe må også nevnes.